

[Gade]

noget om »nogen modifikation«, »midlertidig suspension af intervention« og »nogen modifikation omkring prispolitik«.

Dansk politik har efter vores bedste mening været at lade stå til og tjene hjem til Danmark og dansk landbrug på produktionsgalskaben. EFs landbrugspolitik har været et slags jackpotsystem, og Danmark putter en krone ind og får 3 igen, uden at man for alvor har tænkt over konsekvenserne, heller ikke når det gælder lageropbygning og miljø.

Regeringen siger, at den vil arbejde henimod ligevægt, men i virkeligheden fastholder regeringen jo derved disse forældede synspunkter, og før de forlades og regeringen gør sig klar til reelt at ændre EFs landbrugspolitik, kan vi ikke løse problemerne.

Overskrifterne fra SFs side på ændringerne skal være: mere økologiske produktionsformer, øget dyrkning af proteinafgrøder og alternative afgrøder – her er vi enige med regeringen – kvoterne skal ned til afsætningsniveauet – her er vi åbenbart uenige med regeringen – markedsmekanismen skal have øget betydning – her er vi enige – incitamenter også til national indsats for miljø og kvalitet – det får vi se.

Men tænk, om de 30 mia. kr. – eller bare nogle af dem – som i år bruges til oplagring, blev anvendt til miljøforbedringer og til nedsettelse af produktionen, blev brugt til at øge kvaliteten af de produkter, den ernæring, som menneskene får, altså mindre produktion og mere økologisk produktion i stedet for mere produktion og mere miljødelæggelse, som jo er virkeligheden i dag.

Vi har i virkeligheden århundredets – i hvert fald årtiets – miljøchance, hvis vi vælger den rigtige målsætning her, og det vil sige, at også EFs landbrugsstøtte må vægtes om, så den andel på 5 pct. af støtten, der i dag går til sociostrukturelle forslag – som det hedder på det dér mærkelige sprog – bliver øget og garantisektionens andel klart sænkes. De enkelte lande skal have større spillerum for at støtte miljø- og kvalitetsforbedringer.

Regeringen er jo også inde på miljøvinklen, men alt for svagt. I virkeligheden bør der vel slet ikke gives tilskud til andet end miljø- og kvalitetsforbedringer og omstilling.

Ministeren siger: »Jeg vil tage op i EF spørgsmålet om miljø.« Så vil jeg spørge ministeren: hvilke forslag vil ministeren fremføre i EF? Når vi nu skal i gang med prisfor-

handling – eller er i gang, hvad vi nu skal kalde det – hvilke forslag vil regeringen så spille ud med? Vil regeringen stille miljøkrav samtidig med prisforhandlingerne? Det er jo vigtigt. Det mener jeg vi skal, men netop så er det jo så meget vigtigere, at vi får det placeret.

Miljøchancen skal også ses sammen med marginaljordsløsningen, og det er afgørende, at vi får det gjort på en sådan måde, at vi får en samlet miljøforbedring for hele landbruget, at landbruget får chancen for at blive miljøvogter, og at vi gør os klart, at vi siger nej til en politik, der fortsætter en måske endnu mere intensiv driftsform på nogle jorder og giver nogle naturreservater fra sig som marginaljord. Forbruget af kunstgødning og sprøjtemidler skal ned.

Regeringen siger her, at Danmark ikke producerer særlig meget til lager, og man hører ofte den påstand. Det er ikke helt rigtigt. For det første producerer vi til lager, og for det andet vil jeg godt sige, at eksport ud af EF som på fetaostområdet, hvor 50 pct. er restitutionsstøtte, altså støtte fra EF til salg ud af EF, i virkeligheden skal sidestilles med en lageropbygning. Det svarer jo til, at det ligger på lager et stykke tid og derefter sælges til en meget lavere pris. I EF er restitutionerne steget meget kraftigt, og Danmark har taget en pæn del af gaven.

De produkter, det er vigtigst aktuelt at drøfte, er mælk og korn. EF-Kommissionen har spillet ud med en række drastiske forslag. I SF er vi enige om omfanget og om, at produktionen skal være nede på afsætningsniveau ved begyndelsen af produktionsåret 1988-89. Men fordi en række af forslagene vil skade Danmark, understreger vi med desto større styrke, at Danmark skal kræve kvoterne helt ned og ikke blot de 3 pct. aktuelt, som der forhandles om fra regeringens side. Kvoterne skal i bund, og det skal forhandles færdigt nu.

Hvis det ikke sker, kan vi jo blive nødsaget til at sige ja til andre mekanismer, som Kommissionen foreslår. Kornoverskuddet skal først og fremmest løses ved lavere priser, dog sådan at de små producenter sikres. Det kan efter SFs opfattelse gøres via lavere priser, øgede medansvarsafgifter og gennemførelse af et 2-prisystem.

De problemer, vi skal drøfte i dag, ender efter alt at dømme på EF-topmødet i decem-